

Pesništvo Vasje Kluna: spoj osebne izpovedi in uglaševanja s pop kulturo

DOI: 10.4312/Obdobja.44.75-83

Nada Đukić, Srednja ekonomsko-poslovna šola Koper, Koper; nadadukic1@gmail.com

Vasja Klun (1987) je predstavnik mlade slovenske poezije. Za začetek njegovega pesnjenja so bili odločilni rap ter tudi rock in pop oz. sploh pop kultura (popularne kulture), vendar je svojo poetiko izvirno dodeloval ob iskanju neposredne izpovedi in prečiščenega izraza. V njegovih pesmih imajo pomembno vlogo njegova različna čustvena doživetja in posamezne osebe, zlasti ženske, ki so z njim povezane erotično, ljubezensko ali naključno. Njegove pesmi nosijo tudi pečat njegove lastne življenjske filozofije in mediteranskega (obmorskega) okolja.

čustveno doživetje, popevka, pop kultura, erotična pesem, empatija

Vasja Klun (born 1987) is a Slovenian poet of the younger generation. Rap, as well rock and pop or pop culture (popular cultures) in general, were decisive in his decision to write poetry, and he has been reworking his poetics in an original manner by searching for direct expression and a refined style. In his poems, an important role is played by his various emotional experiences and individual, mainly female, characters, who are connected to him erotically, amorously, or by chance. His poems also bear the hallmarks of his own life philosophy and the Mediterranean (seaside) milieu.

emotional experience, popular song, pop culture, erotic poem, empathy

1 Uvod

Vasja Klun (1987) je predstavnik mlade slovenske poezije, ki nastaja po letu 2000 in je zaznamovana z urbanostjo, novim intimizmom, ametafizičnostjo, opuščanjem zgodovinske refleksije in premikom v konkretno vsakdanjost; na ravni jezikovnih sredstev in postopkov pa v njej najdemo prozaizacijo, narativnost, fragmentiranje, kopičenje, ironijo in sarkazem ter zgostitev v domislek (Novak Popov 2021: 276). Jedro Klunovega ustvarjanja predstavlja ukvarjanje tako z lastnimi čustvi kot čustvi drugih, ki jih kot senzibilni in empatični opazovalec uspe zaznati, ujeti in artikulirati v pesniški govorici. V pesniškem svetu zavzemajo posebno mesto in ustvarjajo kompleksno čustveno pokrajino, iz katere je razbrati različne eksistencialne položaje in doživljanje ob tem, ki se lahko odraža surovo, grobo in neposredno ali pa je pretanjeno in poglobljeno s posebno distanco in empatijo, sočustvovanjem in obenem nudenjem pomoči trpečim osebam, ali pa je le nekoliko prizanesljivo in opredeljeno s sprejemanjem tudi napačnih izbir trpečih oseb, zlasti žensk. Njegova pesniška drža ostaja ob vseh vzponih in padcih ter zavedanju tudi različnih družbenih, ekonomskih in političnih nevarnosti vitalistična, še največ

Alojzija Zupan Sosič (ur.): *Čustva in slovenska književnost*.
Ljubljana: Založba Univerze v Ljubljani, 2025 (zbirka Obdobja, 44)
ISSN: 1408-211X, e-ISSN: 2784-7152
ISBN 978-961-297-712-2, 978-961-297-709-2 (PDF)

opore najde v pristnem stiku z mediteransko, obmorsko naravo in življenjem v njej, ki se odslikavata ali zrcalita in presnavljata v njegovo pesniško tkivo in mu dajeta izraz. Formativno vlogo za Klunovo pojavitev na zemljevidu sodobne slovenske poezije je imel najprej rap, kot ga je ustvarjal Klemen Klemen, rock, kot ga je utelešal Jimi Hendrix, in pop, kot so ga izsanjali Beatlesi, ter vrsta drugih ustvarjalcev iz pop kulture ali popularnih kultur nasploh, kar lahko ugotovimo iz pesnikovih osebnih izjav (prim. Đukić 2024; Golja 2025). Koncentrat čustev iz tovrstnih umetnosti je ob lastnih čustvenih predispozicijah pomenil plodno gojišče nove in izvirne pesniške pisave, ki zagotovo ni larpurlartistična, ampak je sodobna in relevantna. Slovenski intimisti, kot je bil npr. Ciril Zlobec, so mu bili v začetni fazi blizu, vendar se je iz strahu pred pesniško kontaminacijo od njih odmaknil. Charles Bukowski kot pesnik pa zanj ni predstavljal tolikšne nevarnosti in mu kot bralec še vedno ostaja zvest.

Kljub avtobiografskemu momentu – prispeval je štiri od skupaj enajstih besedil za album *Brez strahu* (Croatia Records, 2017) koprške glasbene skupine Karamela, v kateri je bil bobnar njegov oče Zlati (Zlatko) Klun – ne bi mogli z gotovostjo trditi, da je bil pesnikov prvotni namen v prvi vrsti ustvarjati besedila popevk. Četudi je odnos med njegovo osebno izpovedjo, ki je pri njem imanentna, in popevko sicer zapleten, je vendarle najti njuno ključno vsebinsko stičišče: popularnost popevke se kaže v tem, da »se more s sporočilom njenega besedila identificirati kar največ poslušalcev« (Kralj 2005: 11), oz. v tem, da gre ob upovedovanju čustev »za univerzalno izkušnjo, ki jo le redko katera umetniška forma lahko zadene tako dobro kot popevka« (G. Renko 2025: 43), in da je »zajetje prav teh čustev v popevko eden od vrhuncev umetniškega izraza« (G. Renko 2025: 44).

Klunovo pesniško ustvarjanje je zato nujno obravnavati interdisciplinarno ali celo multidisciplinarno: ob vzgibih za njegovo pisanje, ki izhajajo iz več epizod tesnobe, napadov panike in derealizacije, ter ob njegovem senzibilnem opazovanju svoje okolice in ljudi v njej ter čutenju globoke empatije ob usodah trpečih žensk posegamo na področje (klinične) psihologije in psihiatrije oz. teorije čustev. Iz literarne vede je za razumevanje njegovih besedil pomembna teorija erotične, erotizirane in ljubezenske literature (poezije). Stik s pop kulturo (popularnimi kulturami) mu je najprej kot konzumentu omogočil dožemanje tujih in kasneje kot besednemu ustvarjalcu neposredno izražanje lastnih čustvenih doživetij, ki učinkujejo kot univerzalne izkušnje, s katerimi se lahko identificira kar največ njegovih bralcev. Zaradi slednjega je pomembno razumevanje čustvene pokrajine njegove generacije, rojene v drugi polovici osemdesetih let, pri čemer se je bilo treba opreti na teorijo popularne kulture oz. njenih praks. Ker gre za neuveljavljenega avtorja, so bili iz njegovega prvenca izbrani pesniško najbolj uspešni primeri.

2 Čustvena doživetja kot vzgibi za pesniško izražanje

V uvodu v svoj pesniški prvenec *Poezija: Vol. II (2016–2021)* z naslovom *Nekaj o meni, mojem ustvarjanju in zbirki* (Klun 2022: 5–9) je Klun izrazilo avtoreferencialen; osebni in odkritosrčen ter na svoj lastni način igriv in trpek, vendar ne zagrenjen.

Njegovo »zabavljaštvo«, kot ga imenuje, ga utegne nekega dne pripeljati v *stand up* komedijo in je le eden izmed njegovih mnogih talentov; med njimi so igralski, ki se je odrazil v nagrajenih kratkih filmih v posebnem formatu filmskega maratona MUVIT/6x60; manekenski, ki je bil realiziran v sodelovanju s Studiom Železna v Ljubljani in režiserko Rebeko Bratož Gornik v Rimu; glasbeni in nogometni, ki sta mu bila položena v zibelko, saj je to podedoval po očetovi strani. Do zdaj so bile posamezne izmed njegovih pesmi nagrajene in/ali uglasbene. Če so njegova besedila popevkam všečna in zanje kot naročena, pa je malce bolj presenetljivo besedilo himne Občine Ankaran z naslovom Moj Ankaran, ki ga odlikujejo zlasti prevladujoča čustva, ter vsebuje bolj ljubezensko izpoved in hvalnico življenju kot neko resno himnično ter morebitno narodnobudno in politično noto, vendar sta ravno zaradi te univerzalnosti povezovalni in identifikacijski učinek toliko večja. Njegova nagrajena uporniška pesem Vojak, ki jo je pod šifro Odpadniški blues poslal za mentorjev feferon, nosi protivojno sporočilo in še zlasti močno človekoljubno noto oz. klic po njej.

Klunu predstavlja pisanje osebni izraz, manifestiranje tega, kar ima v sebi; pomaga mu pri soočanju z epizodami tesnobe in napadov panike, ima zanj neki terapevtski efekt; morda pa je najpomembnejše to, da je prelivanje na papir dejansko neki njegov način obstoja (Novak 2022). V že omenjenem uvodu tudi o tesnobi spregovori zelo eksplicitno in zdi se, da je skoraj edina stalnica oz. kot ponavljajoči se vzorec ali glavno predivo v tkanini njegovega življenja.

V psihiatriji in klinični psihologiji se za izraz *tesnoba* uporablja termin *anksioznost* (Feldman Barrett 2023: 17). *Slovar slovenskega knjižnega jezika*² (2014) in *Sinonimni slovar slovenskega jezika* (2018) podajata jeziko(slo)vne razlage sestavljenih čustev, kot je tesnoba, in ravno s pomočjo sinonimov, sopomenskih izrazov, razkrivata, kaj je na dnu oz. katero je tisto osnovno čustvo ali osnovno čustvo in stanje, ki sta sprožila kompleksnejše čustveno doživljanje. *Anksioznost* je tako razložena kot »neprijetno stanje vznemirjenosti, napetosti zaradi občutka ogroženosti, strahu brez stvarnega zunanjega razloga« oz. v psihiatriji s tem povezana duševna motnja. Sopomensko se navezuje na *tesnoba* in *nevrozo*. *Tesnoba* je razložena kot »neprijetno stanje vznemirjenosti, napetosti zaradi občutka ogroženosti, zlasti brez jasnega zavedanja vzrokov«, »nesproščenost, nelagodnost«, »strah, bojazen«, »neprijeten občutek stiskanja, dušenja«. Sopomensko se navezuje na *strah*. *Nevroza* je razložena kot »živčna bolezen duševnega izvora brez organskih okvar«, ki jo obravnava medicina. *Panika* je razložena kot »nenadni velik strah, ki zajame navadno večje število ljudi in povzroči zmedo, nerazsodno ravnanje«, »zmeda, nered«, v zvezi *ne delaj, ne zganjaj panike* pa kot »ne razburjaj se po nepotrebem in ne zapletaj stvari«. Sopomensko se navezuje na *strah* in *zmedo*.

V (klinični) psihologiji pojasnjujejo, da ljudje postanejo tesnobni, kadar ne dosegajo meril drugih, in kadar so anksiozni, se počutijo vznemirjene, razdražljive, kot bi jih skrbelo, da se bo zgodilo kaj slabega (Feldman Barrett 2023: 17). Po njihovi razlagi nevroticizem vključuje tako anksiozno kot razdražljivo negativno čustvovanje: prvo predstavlja navznoter usmerjena negativna čustva, kot so žalost, občutje krivde in pomanjkanje občutja varnosti, drugo pa predstavlja navzven usmerjena negativna

čustva, kot so sovražnost, jeza, ljubosumje, frustriranost in razdražljivost (Avsec, Kavčič, Petrič 2017: 44).

Iz vse te palete čustev, ki privrejo na dan zaradi katerega od navedenih (bolezenskih) stanj, je razvidno, da lahko privede do eksistencialne stiske ter je obenem vzvod za besedno ali katerokoli drugo umetniško ustvarjanje in plodno gojišče pesniških oz. drugih umetniških inovacij. Klunu je pri tem pomagala velika mera samozavedanja, vendar na način mentalizacije, tj. osredotočanja na lastna mentalna stanja (v metasamozavedanju) in na duševna stanja drugih (njihove potrebe, želje, čustva, prepričanja, cilje ...) (Avsec, Kavčič, Petrič 2017: 165).

3 Čustvena pokrajina neke generacije in pop kultura (popularne kulture)

Ko je intelektualko in feministko Manco G. Renko (1988) ob izidu njene zbirke esejev *Živalsko mesto* novinar Marko Golja vprašal, ali je tesnoba izkušnja pretežnega dela neke generacije, vsaj v nekem obdobju, mu je pritrdila, da je to stvar njene generacije, rojene v drugi polovici osemdesetih in v devetdesetih. Po njenem mnenju se njena generacija od generacij pred njo razlikuje po tem, da so tudi le-te doživljale tesnobo, vendar niso imele besede zanjo, njena generacija ali mlajše pa naj bi doprinesle k svetu to, da jasneje govorijo o tem, kako se počutijo, ter da jim je mogoče manj nerodno in ne povezujejo tega z lastno šibkostjo (Golja 2025).

Ob tem se zastavlja vprašanje, v kakšen svet se je torej rodila generacija druge polovice osemdesetih let in še zlasti v kakšnem svetu je rastla. G. Renko v esejih *Osebna zgodovina popa* (G. Renko 2025: 35–36, 45) in *Are We Having Fun Yet* (G. Renko 2025: 15) omenja MTV, YouTube, sočasnost svojih čustvenih doživetij in doživetij njenih prijateljic v pozni adolescenci ter njihovih idolk iz pop kulture (popularnih kultur), in da je izkušnja množične zabave sprva prevzela vse njene čute, vendar ji je kmalu postalo jasno, da se velika zabava in prekomerno pitje alkohola povezuje tudi z veliko travmo. Prav tako na platnici zbirke esejev *Živalsko mesto* omenja akademski prekariat (G. Renko 2025), Vasja Klun pa z drugimi besedami opiše neakademski, vendar še vedno prekariat, ko trdi, da danes človek s svojim delom ne more nečesa ustvariti in da tempo, sistem ni v harmoniji s tem, kar smo mi kot bitja, kar ustvarja tesnobo, preživetveni stres, depresijo (Đukić 2024). Sedaj se zaveda, da mu je alkohol v neki fazi pomagal utopiti njegovo tesnobo, vendar je ob eskalaciji težav prihajalo tudi do derealizacije, izgube stika z realnostjo, in vnovičnih ciklusov tesnobe (Đukić 2024).

Alkoholizem se kot soroden pojav narkomaniji uvršča v toksikomanijo, pri čemer je strogo gledano tudi alkohol mamilo, vendar je učinek enega oz. drugega nekoliko drugačen: alkohol namreč otopi misli in čustva, mamila pa jih nasprotno – vzdražijo in v začetni fazi celo spodbujajo umetniško domišljijo oz. zamenjajo navdih, če ta ne pride po naravni poti (Čhartišvili 2017: 293). Ob tem je zanimivo pripomniti še, da v neverbalnih umetnostih (slikarstvu, glasbi idr.) obstaja smer, ki temelji na narkotičnih videnjih in se imenuje psihedelika, obenem pa obstaja tudi psihedelična poezija, npr. precejšen del besedil rock glasbe (Čhartišvili 2017: 294). To pa je zagotovo glasba, ki jo je

intenzivno konzumirala tudi generacija druge polovice osemdesetih let prejšnjega stoletja.

4 Ljubezenske, erotizirane in erotične pesmi

V literarni vedi je v klasifikaciji Alojzije Zupan (1994: 6, 8), ki zadeva razlikovanje med ljubezensko in erotično literaturo (poezijo) in njuno vmesno varianto, erotizirano literaturo (poezijo), zlasti ob interdisciplinarni pomoči sociologije in filozofije, ljubezen opredeljena kot hipernimni (nadpomenski, širši) pojem v odnosu do erotike, ki je opredeljena kot »oplemeniteni občutek spolne ljubezni, zato ne odlikuje vsakega seksualnega odnosa ali ljubezenskega akta«. Avtorica se obenem sprašuje, »zakaj je težje ubesediti *poetiko sreče* (predvsem v ljubezenskem besedilu)« oz. »kje je vzrok konstantnega travmatičnega razpleta literarnih ljubezenskih shem« (Zupan 1994: 19). Kasneje ugotavlja, da je v zadnjih dveh desetletjih na prelomu 20. v 21. stoletje erotika postala osrednja os sodobne slovenske poezije (Zupan Sosič 2009: 169).

V psihiatriji pa se po besedah Maje Rus Makovec (2017: 96) pripisuje pomemben del duševnih motenj in človeškega trpljenja pomanjkanju izkušnje ljubezni, in sicer zlasti primarne navezovalne vezi z materjo in drugimi skrbniki, ljubezen je obenem razumljena kot nevrobiološki in psihološki pojav v nekem socialnem kontekstu, zaljubljenost pa »predstavlja duševno stanje, ki spominja tako na hipomanijo kot na odvisnost od psihoaktivnih snovi«. Poseben fenomen je izkušnja romantične ljubezni, ki naj bi bila kombinacija vsaj dveh procesov: zmanjšanja aktivacije sistema za strah in aktiviranje možganskega nagrajevalnega sistema, zaradi česar »stanje romantične zaljubljenosti povzroča občutek sreče« (Rus Makovec 2017: 98).

V doživljajskem svetu Vasje Kluna in v besedilnem svetu njegovih pesmi je ljubezen temeljno (osnovno, glavno in bistveno) gibalno. Njegova pesniška domišljija se zgošča ob ljubezenskih, erotiziranih in erotičnih podobah ženske in delov njenega telesa, ki jih povezuje z mediteranskim (obmorskim) naravnim okoljem. Pri tem je v ospredju užitek ali zgolj želja po užitku kot njegova neizživeta fantazija. Prav tako je ena izmed stalnic tega dela njegovega pesništva, ki je tudi prevladujoč, nenehno prihajanje ljubljene osebe in njeno odhajanje oz. bolj ali manj bežno, naključno in nepredvidljivo srečevanje (potencialnih) zaljubljenecv. Ob tem je veliko samo(pre)izpraševanja moškega lirskega subjekta in na trenutke občutenja krivde ter nekakšne neizživetosti, neizpoljenosti in vprašljivosti smisla lastne eksistence. Iz kronološko razporejenih pesmi (glede na mesec in leto nastanka) iz njegovega pesniškega prvenca *Poezija: Vol. II (2016–2021)* je možno izpostaviti nekaj primerov tovrstne poezije:

X/2016

Ti si mi všeč, ko se svetiš
v mladem luninem soju
vem, da čuden je fetiš
a sem spet v opoju

vidim jih, tvoje trte
ki ob morju zorijo
z novim svetom so sprte
od starega se učijo

nisem pil, nisem stiskal
grozda jagodo tvojo
rad bi užil jo in vriskal
ko bi stiskala mojo

upam, da sod mi izpraznit uspe
preden dokončno zavre
in postaneš
neprepoznavno moderna
želim te okusit prej, kot se zadaneš
z vsem, kar ti da njih cisterna

a nič hudega, če bom zamudil
bo nova sezona, bo zemlje nov sad
nov bo deklič svoj mošt mi ponudil

(Klun 2022: 33)

VII/2018

ne daš mi fige s svojega drevesa
čeprav sem splezal ti do krošenj v nebesa
ta padec smrt bo mojega telesa

ne boj se, nisem tu, da te posekam
za tvojo srečo svoji se odrekam
pod krinko smeha v sebi glasno vekam

kot zima je ta žalost brez utehe
mraz širi se v njo, kot dom brez strehe
ki čaka sonce, čaka tvoje nasmehe...

(Klun 2022: 88)

III/2019

Pila sva vino
in se ljubila
napolnila sva si duši
in izpraznila kozarca

a morala si iti
ker vsi ljudje prej ali slej morajo iti

v realnost,
v smrt ali življenje
v ponedeljek

ostala mi je
elastika za lase, ki diši po tebi
in vreme, ki se ne zna odločiti,
če bo sončno ali ne

(Klun 2022: 103)

5 Empatija in poezija Charlesa Bukowskega

Empatija vključuje tri komponente: pri opazovanju drugega človeka lahko z empatijo začutimo oz. prepoznamo njegovo čustvo, npr. njegovo trpljenje, kar predstavlja čustveno komponento empatije; zmožnost, da lahko zamenjamo perspektivo, tj. da se npr. postavimo v situacijo trpečega človeka, predstavlja kognitivno komponento empatije; bistveni del empatije pa je etična komponenta, ki vključuje dobronamernost, brez dobronamernosti namreč »lahko prepoznamo trpljenje drugih, a se ne povežemo z njimi v želji in upanju po spremembi na bolje« (Rus Makovec 2017: 101–102).

V pesništvu Vasje Kluna je zaznati vpliv Charlesa Bukowskega, pri katerem gre za sopostavljanje verističnih prikazov najbolj grobih strani življenja na eni strani in obenem sočutno vzpostavljanje že naravnost boleče izrazito intimne perspektive na drugi strani. Ta ljubeča in empatična perspektiva je v Klunovih besedilih namenjena prvenstveno ženskam, pa naj bo to njegovi materi ali tistim ženskam, ki trpijo v samoti, ko se vrata v zunanji svet zaprejo:

XII/2017

Tvoje roke me hranijo, ko sem lačen
in me nikoli ne ranijo
čeprav je včasih moj odnos napačen
se zame vedno postavijo

Tvoje roke me božajo, ko boli me
in me močno objemajo
za trenutek bolečina vsa izgine
ker pravo točko zadanejo

Tvoje roke mi mahajo, ko odhajam
na njih se solze bleščijo
bežim, ker nanje se preveč navajam
strah me je, da zame le živijo

(Klun 2022: 63)

VIII/2019

zunaj pada, ti zaprta v svoje majhno stanovanje
v uho vesolja šepetaš svoje velike sanje
na noč utrinkov si želiš, da bi bili vsi enaki
a vsa telesa in nebesa ti zakrivajo oblaki

sivi...

položnice te prizemljijo
žulji že več dolgo ne bolijo
padla si v apatijo, a drugi ti nič niso

krivi...

rad bi ti dal en ciničen nasvet
mogoče je prepozno za ta svet
ne obremenjuj se s tem, česar ne moreš spremeniti
usoda je taka, da ji ne moremo uiti

živi...

(Klun 2022: 111)

Če bi Klunova pesemska besedila analizirali na presečišču lirike in zabavne glasbe, bi ugotovili, da se kljub elementom, značilnim za popevke (nezahtevno besedilo, izrazit refren, praviloma šablonsko grajena oblika, jasnost izražanja, jednatost, naravnost, elementi presenečenja na ravni vsebine) (Kralj 2005: 12–13), izmika popevkarstvu, tj. liriki, »ki nastopa v tesni, neločljivi zvezi z vrsto zabavne glasbe«, ker je njegovo izhodišče besedilo, ki je »pomemben element zabavne glasbe«, o čemer »priča podeljevanje nagrad za najboljše besedilo« pred uglasbitvijo na literarnih natečajih oz. po njej »na festivalih zabavne glasbe« (Kmecl 1983: 262).

6 Sklep

V pesniškem prvencu mladega neuveljavljenega pesnika Vasje Kluna *Poezija: Vol. II (2016–2021)* in v njegovem neobjavljenem delu lahko sledimo navdihu v rap in pop glasbi ter pesništvu slovenskega intimizma in Charlesa Bukowskega. Temeljni gradniki te poezije vključujejo izvirno izpoved celotne palete čustev človekovega doživljanja življenja. V ospredju so ljubezen, odnos do vseh in vsega okrog človeka, nevtralni in sočutni opazovalec samega sebe in drugih ljudi. Pesniški jezik je prečiščen in prinaša na izviren način nove miselne vpogleda v človeško izkušnjo, tako da jo humanizira in obenem domiselno odpira drugačnim možnostim. Pesniku so v izhodišču služila uglasbena besedila, kasneje pa so bila tudi njegova besedila vir uglasbitev.

Za vstop v pesniški svet Vasje Kluna se je bilo treba opreti na teorijo čustev ter raziskovanje transformacije osebne izkušnje v pesniško govorico in vloge glasbe pri tem. Lirski subjekt se v njegovem pesništvu giblje od najbolj subtilnega in empatičnega

do izrazito grobega in neizprosne. Ne glede na vse izkušnje, ki jim je izpostavljen, v njem zmaguje vitalizem. Podobe tega vitalizma so izrazito raznolike, saj se dotikajo tako izkušanja ljubezni kot celostnega občudovanja ali silovitega predajanja strasti, uživanja drobnih trenutkov v stiku z vsakdanjim vrvenjem življenja in detajlov v njem ali ob občutenju narave kot enakovrednega subjekta v človekovem življenju, v katerem je prostor izenačevanja človeških izkušenj. Posamezna izmed sporočil, ki se izkristalizirajo iz tega pesništva, kažejo na doživljanje neke univerzalne zavesti in vzpostavljanja dialoga z njo z namenom osmišljanja vloge človeka v svetu. Iz tega izvira neka posebna osvobojenost in nevezanost na materialno.

Vir in literatura

- AVSEC, Andreja, KAVČIČ, Tina, PETRIČ, Mojca, 2017: *Temeljni vidiki osebnosti*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.
- ČHARTIŠVILI, Grigorij, 2017: *Pisatelj in samomor*. Ljubljana: Literarno-umetniško društvo Literatura.
- DUKIČ, Nada, 2024: *Literarni večer z Vasjo Klunom* 4. 6. 2024. <https://www.youtube.com/watch?v=qUObAPLNz1s&t=2135s> (dostop 3. 5. 2025)
- FELDMAN BARRETT, Lisa, 2023: *Kako nastajajo čustva: Skrivno življenje možganov*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- GOLJA, Marko, 2025: *Manca G. Renko: Živalsko mesto*. 4. 3. 2025. <https://www.youtube.com/watch?v=xkJ0CIS3GP0> (dostop 3. 5. 2025)
- G[RGIČ] RENKO, Manca, 2025: *Živalsko mesto: Eseji o popularni kulturi, zgodovini in čustvih*. Ljubljana: No!Press.
- KLUN, Vasja, 2022: *Poezija: Vol. II (2016–2021)*. Tržič: Mdi Production.
- KMECL, Matjaž, 1983: *Mala literarna teorija: Priročnik za učitelje slovenščine na osnovnih in srednjih šolah*. Ljubljana: Univerzum.
- KRALJ, Katja, 2005: *Besedila popularnih pesmi*. Diplomsko delo. Ljubljana: Filozofska fakulteta.
- NOVAK, Iztok, 2022: *Vasja Klun izdal prvenec*. <https://365.rtvsl.si/arhiv/dopoldan-in-pol/174906589> (dostop 3. 5. 2025)
- NOVAK POPOV, Irena, 2021: Sodobna slovenska družbenokritična poezija. Darja Pavlič (ur.): *Slovenska poezija. Obdobja 40*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 275–283.
- RUS MAKOVEC, Maja, 2017: Razumevanje ljubezni v psihiatriji. Alojzija Zupan Sosič (ur.): *Ljubezen v slovenskem jeziku, literaturi, kulturi*. 53. *Seminar slovenskega jezika, literature in kulture*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 96–103.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika. Druga, dopolnjena in deloma prenovljena izdaja*. www.fran.si (dostop 3. 5. 2025)
- SNOJ, Jerica, AHLIN, Martin, LAZAR, Branka, PRAZNIK, Zvonka, 2018: *Sinonimni slovar slovenskega jezika*. www.fran.si (dostop 3. 5. 2025)
- ZUPAN, Alojzija, 1994: *Ljubezen in erotika v sodobni slovenski poeziji*. Magistrska naloga. Ljubljana: Filozofska fakulteta.
- ZUPAN SOSIČ, Alojzija, 2009: Telo v slovenski erotični pesmi. Mateja Pezdirc Bartol (ur.): *Telo v slovenskem jeziku, literaturi, kulturi*. 45. *Seminar slovenskega jezika, literature in kulture*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 169–179.